

Projekt: „OLAKOLBUSZ”

Autor: Zuzanna Oniszczyk

Recenzja: Ola Szczepaniak, Izabela Olesińska

Data: 30/01/2020

Projekt Zuzy opowiada o jej znajomej, która jest bardzo ambitną, młodą osobą, potrafiącą zajmować się wieloma rzeczami naraz. Obecnie studiuje równoległe prawo na Uniwersytecie Warszawskim i kompozycję Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. Ola Kolbusz, bo tak nazywa się koleżanka, dodatkowo imponuje Zuzi obyciem, klasą oraz wiedzą (wielodziedzinną). Jest skoncentrowana na swoich celach i konsekwentnie do nich dąży.

Perspektywa obiektywna w artykule Zuzi omawia fakty z życia o bohaterki - o tym, gdzie studiuje, czym się zajmuje oraz czym zajmowali się jej rodzice. W perspektywie subiektywnej, Zuzia umieściła monolog bohaterki, który nie jest jednak przefiltrowany, a więc nie jest w naszym odczuciu wariantem subiektywnym. Brakuje w nim komentarza od Zuzi i tego jaką osobą jest według niej Ola. Kontrast między wariantami X i Y w projekcie widać przede wszystkim w użytych zdjęciach i różnej mowie ciała bohaterki.

W perspektywie subiektywnej bohaterka jest skulona, niepewna, nieśmiała, a w obiektywnej przybiera oficjalną pozę, co daje wrażenie profesjonalizmu. W taki właśnie sposób większość ludzi postrzega Olę. W wersji subiektywnej dziewczyna ubrana jest w obszerny sweter,

natomiast w części obiektywnej widzimy ją w ciemnym, dopasowanym ubraniu. Co ciekawe, w obu przypadkach nie widzimy jej twarzy. Zdjęcia użyte do prezentacji powstały podczas sesji zdjęciowej, którą wykonała Zuzia, jednak obie fotografie są raczej subiektywne, bo wyreżyserowane.

Wizualnie i typograficznie, te dwie perspektywy szczególnie się nie różnią i jesteśmy w stanie je rozróżnić dopiero po dokładnym przeczytaniu tekstów. Ponadto nie zostały użyte żadne frakcje takie jak lead czy wyimek - co uniemożliwia nielinearne czytanie przy zachowaniu dostępności i przejrzystości. To sprawia że jest mniej atrakcyjny i trudniejszy do odczytania. Również paginacja jest inaczej zestylowana w obu tekstach, a powinna być stała i scalać artykuły. Z kolei użyte style i wizualny aspekt strony jest w obu wariantach taki sam i dlatego też trudniej go rozróżnić.

Prezentacja jest jednak bardzo estetyczna i z pewnością pokazuje nam Olę jako inspirującą i ciekawą postać. Treść jest ciekawa, ponieważ jeden tekst jest „suchy”, zdystansowany i przedstawia jej życiorys, drugi to monolog samej bohaterki, która ujawnia swoją złożoną osobowość.